U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě,** se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 9. 10. 2015, č. j. 22 A 101/2015 - 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 12. 2015, č. j. 22 A 126/2015 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení téhož krajského soudu ze dne 9. 10. 2015, č. j. 22 A 101/2015 - 6. Tímto usnesením byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 3 As 185/2015 – 29.

[2] Usnesením ze dne 14. 1. 2016, č. j. 9 As 6/2016 – 7, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázání svého vysokoškolského právnického vzdělání vyžadovaného pro výkon advokacie. V reakci na to požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudního poplatku. Usnesením ze dne 17. 2. 2016, č. j. 9 As 6/2016 – 25, bylo mimo jiné rozhodnuto o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení zástupce a byla mu poskytnuta nová lhůta jednoho týdne k doložení splnění podmínky právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

[3] Posledně citované usnesení bylo stěžovateli doručeno v pátek 19. 2. 2016. Podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), končí lhůta stanovená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta ke splnění uložené povinnosti tedy marně uplynula v pátek 26. 2. 2016. Stěžovatel na výzvu obsaženou v uvedeném usnesení ve stanovené lhůtě (ani později) nijak nereagoval.

[4] Z ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Povinné zastoupení advokátem je tak jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele shora citovaným

usnesením k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení, ten jej však neodstranil. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť se jedná o vadu, která brání meritornímu projednání věci.

[5] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3, věty prvé, s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu